

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBA

Mazā Pils iela 1, Rīga, LV-1050
Tālr. 67226536, fakss 67212241
e-pasts: lps@lps.lv
www.lps.lv

Nod.maks.kods: 40008020804
Nor.konts LV53UNLA0001001700906
AS "SEB banka"
kods UNLALV2X

Rīga

03.03.2020. Nr. 202002/SAN1810/NOS142

Uz TAP VSS-120

Vides aizsardzības un reģionālās
attīstības ministrijai

Par Informatīvo ziņojumu

"Par Pašvaldību likuma izstrādi"

Latvijas Pašvaldību savienība (turpmāk - LPS) konceptuāli atbalsta tiesiskā regulējuma uzlabojumus pašvaldību jomā, tomēr nesaskaņo Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (turpmāk – VARAM) sagatavoto informatīvo ziņojumu “Par Pašvaldību likuma izstrādi” (VSS-120) (turpmāk – ziņojums) un Ministru kabineta sēdes protokollēmuma projektu (turpmāk – protokollēmums), jo ir sekojoši iebildumi.

1. VARAM Valsts sekretāru sanāksmē ir izsludinājusi ziņojumu. Saskaņā ar Ministru kabineta 2009. gada 7. aprīļa noteikumu Nr. 300 “Ministru kabineta kārtības rullis” (turpmāk – Kārtības rullis) 58. punktu informatīvais ziņojums ir informācija vai pārskats par Ministru kabineta kompetencē esoša jautājuma risināšanas gaitu, par Ministru kabineta atbalstīta plānošanas dokumenta īstenošanu vai tiesību akta izpildi. Kārtības ruļļa 59. punkta otrais teikums nosaka, ka informatīvajā ziņojumā neietver konceptuālus jautājumus. Ziņojums pēc būtības atspoguļo ne tikai jaunā pašvaldību likuma izstrādes gaitu, bet arī jautājumus, kas ir konceptuāli, piemēram, ziņojuma 2. un 6.7. punktā minētais saistībā ar pašvaldību autonomajām funkcijām. Tā kā ziņojums satur arī konceptuālos jautājumus, turklāt izlases kārtībā, tad ziņojums pārveidojams un strukturējams atbilstoši konceptuālā ziņojuma struktūrai, proti, aprakstot situāciju, problēmas, izvirzot sasniedzamos mērķus, prioritātes, risinājumus, u.c. informāciju, kas norādāma konceptuālajā ziņojumā. Ziņojuma ievaddaļā ir norādīts, ka 2019. gada 19. jūnijā VARAM ir izveidota darba grupa likumprojekta “Vietējo pašvaldību likums” izstrādei, identificējot ar pašreizējo likuma “Par pašvaldībām” redakciju saistītos problēmjautājumus. No ziņojuma secināms, ka informāciju par problēmām, kas izriet no likuma “Par pašvaldībām”, un iespējamais risinājumus ir sniegušas gan ministrijas, gan Valsts kontrole, gan Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs, tātad visi citi tikai ne pašvaldības, kurām jaunais likums būs jāpiemēro. Arī pirms darba

grupas izveides un likumprojekta izstrādes nav notikušas konsultācijas ar likuma “Par pašvaldībām” tiešajām piemērotajām – pašām pašvaldībām, nav uzklauts to viedoklis un apzināti esošā likuma normu piemērošanas praksē konstatētie problēmjautājumi, ar kuriem vislielākā mērā saskaras tieši pašvaldības. Tai pat laikā ziņojumā (sk. 2.1. sadaļu) ir atsauces uz dažādu ministriju viedokļiem un priekšlikumiem esošā regulējuma uzlabošanai.

Minētais liek secināt, ka jaunais Pašvaldību likuma regulējums, tā izstrādē iesaistot tikai tiešās pārvaldes institūcijas, līdzīgi kā administratīvi teritoriālā reforma, netiks pieņemts pienācīgā kārtā, t.i., ignorējot Eiropas vietējo pašvaldību hartā noteiktos principus par pašvaldību iesaisti lēmumu pieņemšanas procesā jautājumos, kas tieši attiecas uz vietējo varu. Vēršam uzmanību uz to, ka Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresa ziņojuma¹ projektā (turpmāk – Uzraudzības komitejas ziņojums) attiecībā uz administratīvi teritoriālās reformas īstenošanas gaitu Latvijā, Dalībvalstu Eiropas vietējo pašvaldību hartas uzraudzības komiteja ir norādījusi, ka jautājumos, kas tiešā veidā skar pašvaldību darbu, nav pieļaujama “uz leju vērsta” komunikācija ar pašvaldībām (valdība pret pašvaldībām), t.i., kad vietējās varas iestādes par reformu tiek informētas pēc tam, kad to vienpusēji bija izstrādājuši VARAM.(sk., piemēram, 48. un 56.p. Uzraudzības komitejas ziņojumā).

Nemot vērā minēto, ziņojuma projekts būtu papildināms ar sadaļu par pašvaldību viedokli un vispārīgiem pašvaldību priekšlikumiem likuma “Par pašvaldībām” regulējuma pilnveidei vai veicot attiecīgus papildinājumus ziņojuma sadaļā “2.1. Citu institūciju priekšlikumi autonomo funkciju pilnveidei”, kā arī lūdzam iekļaut likumprojekta “Vietējo pašvaldību likums” izstrādes darba grupā arī LPS pārstāvjus².

Tāpat lūdzam papildināt ziņojumu ar izvērtējumu par tajā pausto priekšlikumu atbilstību Eiropas vietējo pašvaldību hartā noteiktajiem principiem, kas Latvijai ir saistoši, jo īpaši - ar atbilstības izvērtējumu Eiropas vietējo pašvaldību hartas 9. pantam “Vietējo varu finanšu resursi”, lai nebūtu vairs tāda situācija, ka katru gadu, izstrādājot valsts budžetu pašvaldībām ar Finanšu ministriju jāvienojas par to iedzīvotāju ienākumu proporciju, kāda tiks atvēlēta pašvaldībām un, kā tas šobrīd aprakstīts ziņojuma 6.3.sadaļā, paredzot, ka “Rīgas pašvaldība un valsts noslēdz gadskārtējo līgumu par galvaspilsētas funkciju izpildi”. Pēc VARAM piedāvājuma sanāk, ka pašvaldības nevarēs plānot vidēja termiņa budžetu, nevarēs būt drošas par resursiem investīciju plānošanā, u.tml.

2. Lai arī jauna pašvaldību likuma izstrāde ir paredzēta Deklarācijas par Artura Krišjāņa Kariņa vadītā Ministru kabineta iecerēto darbību Valdības

¹ Pieejams:

<https://mycloud.coe.int/index.php/s/ROJmKHWIlfVFFP?path=%2FMONITORING%20COMMITTEE%20-%20COMMISSION%20DE%20MONITORING%20-%202011%20February%202020%2FDocuments%20-%20English#pdfviewer>

² Likums “Par pašvaldībām” 86.panta otrā daļa

rīcības plāna³ 228. punktā, tomēr ziņojumā nepieciešams aprakstīt, kādēļ nepieciešams jauns pašvaldību likums un vai konstatētās problēmas nav iespējams atrisināt ar grozījumiem likumā “Par pašvaldībām”. Ņemot vērā minēto, lūdzam papildināt ziņojumu ar izvērtējumu, kādēļ nepieciešams jauns pašvaldību likums un vai konstatētās problēmas nav iespējams atrisināt ar grozījumiem likumā “Par pašvaldībām”.

3. Ziņojumā nav konsekvences, lietojot izstrādājamā likuma nosaukumu. Piemēram, ziņojuma nosaukumā izstrādājamais likums tiek apzīmēts kā “Pašvaldību likums”, bet izklāstā kā “Vietējo pašvaldību likums”.

4. Pašvaldībām tiek pārmesta nepietiekama sabiedrības iesaiste pašvaldību darbā. Norādot uz šādu instrumentu nepilnību un neefektivitāti, tas ziņojumā būtu pamatojams ar konkrētiem piemēriem. Vēršam uzmanību uz to, ka, lai sekmētu efektīvu, atklātu, ietverošu, savlaicīgu un atbildīgu sabiedrības līdzdalību attīstības plānošanas procesā, tādējādi paaugstinot plānošanas procesa kvalitāti un plānošanas rezultātu atbilstību sabiedrības vajadzībām un interesēm, Ministru kabinets 2009. gada 25. augustā pieņēma noteikumus Nr. 970 “Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā”. Ja spēkā esošais modelis nav efektīvs, lūdzam minēt konkrētus iemeslus un praksē konstatētus piemērus, kas pamato pausto apgalvojumu.

5. No ziņojuma nav saprotams, kāpēc tajā ir atsauce tieši uz Igaunijas un Lietuvas tiesisko regulējumu pašvaldību jomā, ko nosaka 1993. un 1994. gadā pieņemti likumi. Nav sniegts izvērtējums, kāpēc Latvijas situācija tiek salīdzināta tieši ar šīm valstīm un kāpēc tieši šo valsti, bet ne citu Eiropas Savienības dalībvalsti, tiesiskais regulējums ir pieminēts kā vērā ņemams, izstrādājot jauno pašvaldību likumu. Tāpat gan esošais likums, gan pati Latvijas pašvaldību iekārta ir veidota, balstoties uz Dānijas piemēru. Vienlaikus, vadoties no Ministru prezidenta 2019. gada 30. oktobrī Saeimas sēdē paustā viedokļa, ka viens no Latvijas mērķiem ir sasniegt Ziemeļvalstu labklājību, lūdzam izvērtēt, vai ziņojumu lietderīgāk nebūtu papildināt ar pašvaldību darbības tiesisko regulējumu Ziemeļvalstīs.

6. Par “1. Pašvaldību darba organizācijas pamatprincipi” - Tā kā minētajā rindkopā Satversmes tiesas spriedumi ir pieminēti daudzskaitlī, bet atsaucē norādīts tikai viens spriedums, lūdzam precizēt atsauci un papildināt to ar visiem Satversmes tiesas spriedumiem, par kuriem iet runa. Ja gadījumā tomēr ir tikai viens Satversmes tiesas spriedums par šo tēmu, tad lūdzam to attiecīgi precizēt. Tāpat lūdzam konkrēti pamatot ar piemēriem, balstoties uz ko tiek izdarīts apgalvojums, ka pašvaldības nerespektē iedzīvotāju viedokli un neiesaista iedzīvotājus savā darbībā.

7. Par “1.1. VARAM identificētas ar pašvaldību darba organizāciju saistītus sekojošus problēmjautājumus” – vispirms lūdzam precizēt punkta nosaukumu, lai tas būtu skaidrs un saprotams, kā arī šī ziņojuma sadaļa būtu jāpapildina arī ar pašu pašvaldību, ne tikai VARAM, identificētajiem problēmjautājumiem par pašvaldību darba organizāciju.

³ Deklarācija par Artura Krišjāņa Kariņa vadītā Ministru kabineta iecerēto darbību. Pieejama: <https://www.vestnesis.lv/op/2019/91.8>

8. Par slēgto domes un komitejas sēžu rīkošanu – pašvaldību sniegtais viedoklis nav viennozīmīgs. Izstrādājot šo regulējumu pašvaldībām būtu jāļauj tādās rīkot, lai nodrošinātu valsts noslēpuma aizsardzību vai, lai nodrošinātu ka netiek izpaustas ziņas, kas ir ar likumu aizsargātas un kuru izpaušanu aizliedz likums. Tāpat šobrīd nav viennozīmīga viedokļa par to, vai tiešām likumā ir nepieciešams konkrēts jomu uzskaitījums. Pie slēgta jomu uzskaitījuma pastāv risks, ka citos gadījumos nevarēs noteikt slēgtu domes vai komitejas sēdi, ja uzskaitījums būs slēgts.

9. Par “Kopīgās domes sēdes” - Pašvaldības jau šobrīd aktīvi sadarbojas savā starpā, piemēram, realizējot kopīgus investīciju projektus, kuru ietvaros tiek pieņemti attiecīgi domes lēmumi par dalību projektā, par līdzfinansējuma nodrošināšanu, u.tml. Tāpat jau šobrīd sadarbība notiek, veidojot kopīgas pašvaldību iestādes, piemēram būvvaldes vai bāriņtiesas. Šāda veida sadarbība šobrīd tiek noniecināta no VARAM puses, paužot kā iemeslu tam, lai tiktu īstenota administratīvi teritoriālā reforma un apvienotas administratīvās teritorijas. Saistībā ar ziņojumā izteikto priekšlikumu par kopīgām domes sēdēm nav saprotama šī instrumenta praktiskā realizācija, jo katrai pašvaldībai ir sava noteikta kārtība domes lēmuma projektu virzībai izskatīšanai domes sēdē un katra pašvaldība patstāvīgi pieņem lēmumus par savu finanšu resursu izlietojumu, projektu ilgtspēju nodrošināšanu, u.tml. Papildus vēršam uzmanību, ka no priekšlikuma izriet, ka tas attiecināms uz sadarbību novadu pašvaldību starpā, kaut gan Latvijā ir ne tikai novadi, bet arī republikas pilsētas un praksē sadarbība notiek arī starp pilsētu pašvaldībām.

10. Par “Komiteju sastāvs” – pašvaldību sniegtais viedoklis nav viennozīmīgs regulējuma izmaiņām. Tomēr diskutējot par šo jautājumu noteikti jāatrod līdzsvars un jānodrošina tas, lai komiteju sēdes nekļūtu līdzvērtīgas domes sēdēm, būtībā dublējot.

11. Par “Domes ārkārtas sēdes” – pašvaldību paustais viedoklis nav viennozīmīgs vai nepieciešams pārskatīt regulējumu. Ir saņemts viedoklis, ka ārkārtas sēdes būtu sasaucamas noteiktu darba dienu laikā, nevis dienu. Ja termiņš tiek skaitīts dienās, tad sēdi var nākties sasaukt pat brīvdienās un svētku dienās, ka atstāj ietekmi ne tikai uz pašvaldības deputātiem, bet arī pašvaldības darbiniekiem (atpūtas laiks, atalgojums, darba organizācija u.c. jautājumi).

12. Par “Obligātā prasība veidot pilsētas vai pagasta pārvaldes” - LPS pievienojas, ka jautājums par obligātu prasību veidot pilsētas vai pagastu pārvaldes ir mīkstināms un priekšroka dodama pašvaldības tiesībām izvēlēties to izveidošanu.

13. Par “Pašvaldību autonomās funkcijas” - Attiecībā uz pašvaldību autonomo funkciju regulējuma pārskatīšanu, uzskatam, ka jebkuriem VARAM secinājumiem un priekšlikumiem par nepieciešamām izmaiņām ir jāizriet no pamatojoša dokumenta (piemēram, visaptveroša pašvaldību audita vai pētījuma), kurā veikts pašvaldību funkciju juridiskais un finansiālais izvērtējums, un konstatēti konkrēti problēmjautājumi pašvaldību funkciju nodrošināšanā. VARAM, sagatavojot un virzot administratīvi teritoriālo reformu, ir atzinusi, ka uz doto brīdi vietējām pašvaldībām ir uzlikti

111 uzdevumi un funkcijas, kas deleģēti dažādos normatīvajos aktos. Vienlaikus, ziņojumā atsevišķas nozaru ministrijas, piemēram Izglītības un zinātnes ministrija, norāda, ka likumā “Par pašvaldībām” 15. pantā minētās autonomās funkcijas ir pārāk plašas vai neatbilst nozaru likumdošanā noteiktajiem pienākumiem vietējām pašvaldībām. Ņemot vērā minēto uzskatām, ka ziņojumā būtu nevis jāmin priekšlikumi par pašvaldību apgrūtināšanu ar jaunām funkcijām, bet gan tieši otrādi - jāpiedāvā priekšlikumi kā jaunais likums varētu atvieglot administratīvo un finansiālo slogu pašvaldībām, skaidri nodalot pašvaldību un tiešās pārvaldes atbildību sadalījumu.

14. Par “Citu institūciju priekšlikumi autonomo funkciju pilnveidei”:

14.1. attiecībā uz citu valsts institūciju priekšlikumiem papildināt pašvaldību autonomās funkcijas ar jaunām funkcijām, kas pašreiz ietilpst valsts tiešās pārvaldes iestāžu kompetencē, norādāms, ka bez attiecīgu resursu nodrošināšanas šādi priekšlikumi nav atbalstāmi. Minētais pamatojums ar likuma “Par pašvaldībām” 7. panta trešajā daļā minēto valsts pienākumu - nododot pašvaldībām jaunas autonomās funkcijas, kas saistītas ar izdevumu palielināšanos, likumā, kas nosaka šo funkciju izpildes kārtību, vienlaikus jānosaka pašvaldībām jauni ienākumu avoti, kā arī ar attiecīgu principu Eiropas vietējo pašvaldību hartā, saskaņā ar kuru jauna vietējo pašvaldību likuma izstrādes procesā ir nepieciešams apzināt ne tikai pašvaldībām veicamās funkcijas, bet arī šo funkciju izpildei nepieciešamo finanšu resursu apmēru (sk. Eiropas vietējo pašvaldību hartā 9. pantu).

14.2. Ņemot vērā, ka LPS lūgums izsniegt institūciju vēstules tika saņemtas termiņā, kurā nav iespējams izvērtēt un sniegt atzinumu, aicinām ministriju priekšlikumus autonomo funkciju pilnveidei apspriest atsevišķi un kontekstā ar administratīvi teritoriālo reformu, kuras ietvaros tiek plānots otrais pārvaldības līmenis. Iespējams, daļa no institūciju priekšlikumiem ir apspriežama saistībā ar otro pārvaldības līmeni.

15. Par “Pašvaldību saistošie noteikumi” – pašvaldību viedoklis par ieceri atteikties no saistošo noteikumu tiesiskuma kontroles. Var piekrist viedoklim ka saistošo noteikumu kontrole ir nepilnīga, piemēram, dažādi VARAM atzinumi par viena veida saistošajiem noteikumiem, vai abstraktas frāzes, kas nesniedz skaidru priekšstatu par to, kādi normatīvie akti nav ievēroti vai ir pārkāpti. Nevar nepiekt, ka jārespektē pašvaldības autonomija, tomēr pašvaldības autonomija būtu jārespektē visās jomās ne tikai tajās, kas ir izdevīgas ministrijām. Kā zināms šobrīd norit administratīvi teritoriālā reforma un administratīvais slogs VARAM samazināsies sakarā ar administratīvo teritoriju un pašvaldību skaita samazināšanos. Lūdzam ziņojumu papildināt ar saistošo noteikumu izdošanas un kontroles procesa analīzes rezultātiem, lai izdarītu pamatotus un argumentētus secinājumus, kā arī noformulētu priekšlikumus.

16. Par “vienota regulējuma ieviešana” - par priekšlikumu atsevišķās jomās ieviest vienotu Ministru kabineta regulējumu, norādāms, ka

pašvaldības atbalsta gan vienota regulējuma ieviešanu, gan atstāt esošo kārtību. Jebkurā gadījumā, šāds priekšlikums īstenojams, ievērojot Eiropas vietējo pašvaldību hartā noteiktos principus attiecībā uz konsultēšanās pienākumu ar pašvaldībām un pašvaldību pašnoteikšanās tiesībām.

17. Par “Saistošo noteikumu izdošanas pilnvarojuma apjoma pārskatīšana” - apgalvojot, ka “VARAM veiktais izvērtējums liecina,...”, lūdzam ziņojumam pievienot izvērtējumu, lai ir iespējams izprast, kā pašvaldības varēja pieņemt saistošos noteikumus, kuru saturs ir veidots ārpus pašvaldībai piešķirtā pilnvarojuma, it īpaši, ja atbilstoši likumam to nevar izdarīt bez VARAM saskaņojuma. Lūdzam vismaz pieminēt konkrētus piemērus, definējot problemātiskās jomas, kuru ietvaros pašvaldības pieņem saistošos noteikumus ārpus sava pilnvarojuma.

18. Par “Saistošo noteikumu tiesiskuma pārbaude” - Lai arī piekrītam, ka pašvaldībām ir jādod lielāka autonomija, kā to nosaka Eiropas vietējo pašvaldību harta, nevaram piekrist apgalvojumam, ka “īstenojot administratīvi teritoriālo reformu 2021. gadā būs izveidotas spēcīgākas novadu pašvaldības ar salīdzināmāku administratīvo kapacitāti”, jo līdz šim, administratīvi teritoriālās reformas īstenošanas gaitā, VARAM nav spējusi pamatot to pierādīt.

19. Par “Sabiedrības iesaiste pašvaldības darbā” - lūdzam arī šo ziņojuma sadaļu papildināt ar:

1) esošās situācijas analīzi un identificētām problēmām, lai izdarītu pamatotus un argumentētus secinājumus, tai skaitā par neefektīvu pašvaldību darbību un nepietiekamu iedzīvotāju iesaisti;

2) iedzīvotāju sūdzību apkopojumu sadalījumā pa pašvaldībām un sūdzību tēmām;

3) skaidrības nolūkos - tiešās demokrātijas definīciju un tiešās demokrātijas elementu uzskaitījumu.

Jau šobrīd sabiedrības iesaiste pašvaldības darbā notiek saskaņā ar normatīviem, piemēram, izstrādājot un apstiprinot pašvaldības attīstības programmas, teritorijas plānojumu, u.c. dokumentus, t.sk., izstrādājot saistošos noteikumus. Līdz ar to ir diezgan nepamatoti ziņojumā apgalvot, ka iedzīvotāji netiek iesaistīti pašvaldības darbā. Ikviens iedzīvotājs reizi 4 gados vērtē ievēlētos domes deputātus, balsojot par tiem pašvaldību vēlēšanās – tas ir galvenais un būtiskākais iedzīvotāju lēmums, vai attiecīgie domes deputāti strādā vai nestrādā iedzīvotāju interesēs. Veidojot jaunas padomes vai obligātu prasību izskatīt kolektīvos iesniegumus tikai radīs papildu administratīvo un iespējams pat nelietderīgu finansiālo slogu pašvaldībai. Piemēram, cik iniciatīvas no kopā iesniegtajiem kolektīvajiem iesniegumiem manabalss.lv ir pieņemtas Saeimā galīgajā lasījumā? Un, kādus administratīvos resursus prasa šādu iniciatīvu izskatīšana?

Jau šobrīd pastāv iespēja ikvienam iedzīvotājam vērsties ar iesniegumu pašvaldībā un tas tiek izskatīts normatīvajos aktos noteiktajā termiņā, sniedzot

argumentētu atbildi. Ja pašvaldība nepilda normatīvajos aktos noteikto, iedzīvotājs var vērsties VARAM, tiesā, u.c., lai augstāk stāvošās institūcijas risina jautājumu pēc būtības.

Runājot par līdzdalības budžetu, uzskatām, ka pašvaldības jau šobrīd var un realizē dažādus projektu konkursus (piemēram, kultūrā, izglītībā, sportā, jauniešiem, uzņēmējdarbībā, labiekārtojuma izveidē u.tml.), kuros iedzīvotāji var pieteikt savas projektu idejas un realizēt savas iniciatīvas, saņemot līdzfinansējumu no pašvaldības budžeta. Šāda pieeja pēc būtības atbilst VARAM iecerei par līdzdalības budžetu, bet ir mērķtiecīgākā finansējuma izmantošana visas sabiedrības interesēs.

Attiecībā uz sabiedrības līdzdalību vietējās pašvaldības darbā īsti nav izprotams VARAM priekšlikums par obligātām speciālajām iedzīvotāju konsultatīvajām padomēm. Vēršam uzmanību uz to, ka obligāti izveidota iedzīvotāju konsultatīvā padome var nebūt efektīvs instruments sabiedrības viedokļa uzzināšanai un sabiedrības iesaistīšanai vietējās pašvaldības darbā. Papildus tam aicinām VARAM iepazīties ar Latvijas Ceturtā nacionālā atvērtās pārvaldības rīcības plāna 2020.-2021. gadam 4. apņemšanos “Atvērtā pārvaldība pašvaldībās”, kurā ir definēti pamatuzdevumi attiecībā uz efektīvu un atvērtu sabiedrības iesaisti vietējo pašvaldību darbā.

20. Par “Iedzīvotāju konsultatīvās padomes” - Pašreizējā likuma “Par pašvaldībām” 63. pants, mūsaprāt, jau paredz pietiekamu instrumentu sabiedrības iesaistes īstenošanai pašvaldības darbā. Minētais pants nosaka tiesības atsevišķu pašvaldības funkciju pildīšanai vai pašvaldības administratīvās teritorijas pārvaldīšanai domes no domes deputātiem un attiecīgās pašvaldības iedzīvotājiem izveidot valdes, komisijas vai darba grupas. Pašvaldības šīs tiesības arī praksē aktīvi īsteno, veidojot pašvaldību komisijas un darba grupas, kur dažādu jautājumu risināšanā un domes lēmumu sagatavošanas procesā tiek iesaistīti iedzīvotāji. Minētais instruments sabiedrības iesaistei, mūsaprāt, ir optimāls un nav nepieciešamība uzlikt pienākumu pašvaldībām piespiestu kārtā veidot jaunu institūciju. Ja priekšlikums par iedzīvotāju konsultatīvām padomēm ziņojumā tiek saglabāts, tad lūdzam vienlaikus sniegt pamatojumu, kāpēc esošais likuma “Par pašvaldībām” regulējums par komisiju un darba grupu izveidi nav efektīvs, minot konkrētus praksē konstatētus piemērus. Vienlaikus no ziņojuma nav saprotams, kā atšķirsies iedzīvotāju konsultatīvo padomju kompetence no komisiju kompetences un kādi būs to izveidošanas principi.

Šādas konsultatīvas padomes ieviešana palielinās administratīvo slogu pašvaldībās jautājumu pieņemšanas procesos, kā arī ar papildus administratīvajām izmaksām.

Iebilstam pret bērnu, t.i., tādu personu, kas ir sasniegusi vien 16 gadu vecumu, iesaisti konsultatīvajā padomē, kurā tiek paredzēta jautājumu izskatīšana, kuri bērnam var arī nebūt saprotami.

Saskaņā ar Bērnu tiesību konvencijas 1. pantu, *par bērnu tiek uzskatīts ikviens cilvēks, kas nav sasniedzis 18 gadu vecumu, ja vien saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem pilngadība neiestājas agrāk*. Tāpat arī atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 3. panta pirmajai daļai, *bērns ir persona, kas nav sasniegusi 18 gadu vecumu, izņemot tās personas, kuras saskaņā ar likumu izsludinātas par pilngadīgām vai stājušās laulībā pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas*. Bērnu tiesību konvencijas preambulā ir uzsvērts “[..] *bērni ir fiziski un garīgi vēl nenobriedušas būtnes* [..]”. Līdz ar to, ir apšaubāma bērnu iesaiste pašvaldības kompetencē esošajos jautājumos.

Civillikuma 177. panta pirmā daļa noteic, ka *līdz pilngadības sasniegšanai (219. p.) bērns ir vecāku aizgādībā*, un šā likuma 261. panta pirmā daļa paredz, ka, *izņemot gadījumus, kas paredzēti 221. un 260. pantā nepilngadīgajam nav rīcības spējas, tādēļ viņu visos tiesiskos darījumos pārstāv aizbildnis*. Tādējādi, vairāki normatīvie akti noteic nepilngadīgu personu, t. i., bērnu īpašu pārstāvību.

Tāpat arī, ņemot vērā Administratīvā procesa likuma 21. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto, *administratīvi procesuālā rīcībspēja ir pilngadīgai fiziskai personai tiktāl, ciktāl tās rīcībspēju nav ierobežojusi tiesa*.

Bērnu tiesību konvencijas 12. pants nosaka, ka dalībvalstis nodrošina, lai ikvienam bērnam, kas ir spējīgs formulēt viedokli, būtu tiesības brīvi to paust visos jautājumos, kas viņu skar, turklāt bērna viedoklim jāpievērš pienācīga uzmanība atbilstoši bērna vecuma un brieduma pakāpei. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 17. pantu bērnam ir tiesības pašam vai ar savu likumīgo pārstāvju starpniecību piedalīties bērna tiesību aizsardzības programmu izstrādāšanā un īstenošanā. Līdz ar to, pēc brīvprātības principa būtu pieļaujama personu, kuras sasniegušas 16 gadu vecumu, viedokļu uzklaušana un piedalīšanās konsultatīvās padomes sēdēs, tomēr nebūtu pieļaujama personu, kas sasniegusi 16 gadu vecumu iekļaušana pašvaldības institūcijā – konsultatīvajā padomē.

21. Par “Kolektīvā iesnieguma iesniegšana un izskatīšana domes sēdē” - Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 26. panta pirmo daļu, *iesniegumu iestādei var iesniegt vairāki iesniedzēji (līdziesniedzēji)*. Tāpat arī Iesniegumu likuma 6. panta pirmā daļa paredz atbildes sniegšanu vairāku personu iesniegumam. Līdz ar to jau šobrīd normatīvie akti pieļauj vairākām personām iesniegt pašvaldībai iesniegumu. Tā kā nav saprotams, kā šie iesniegumi atšķirsies, lūdzam papildināt ziņojumu ar jēdziena “kolektīvs” definīciju.

Kritiski vērtējamas bērna tiesības iesniegt pašvaldības domei kolektīvo iesniegumu. Saskaņā ar Bērnu tiesību konvencijas 1. pantu, *par bērnu tiek uzskatīts ikviens cilvēks, kas nav sasniedzis 18 gadu vecumu, ja vien saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem pilngadība neiestājas agrāk*. Tāpat arī atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 3. panta pirmajai daļai, *bērns ir persona, kas nav sasniegusi 18 gadu vecumu, izņemot tās personas, kuras saskaņā ar likumu*

izsludinātas par pilngadīgām vai stājušās laulībā pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas. Bērnu tiesību konvencijas preambulā ir uzsvērts “[..] bērni ir fiziski un garīgi vēl nenobriedušas būtnes [..]”. Līdz ar to, ir apšaubāma bērnu iesaiste pašvaldības kompetencē esošajos jautājumos.

Civillikuma 177. panta pirmā daļa noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai (219. p.) bērns ir vecāku aizgādībā, un šā likuma 261. panta pirmā daļa paredz, ka, izņemot gadījumus, kas paredzēti 221. un 260. pantā nepilngadīgajam nav rīcības spējas, tādēļ viņu visos tiesiskos darījumos pārstāv aizbildnis. Tādējādi, vairāki normatīvie akti noteic nepilngadīgu personu, t. i., bērnu īpašu pārstāvību.

Tāpat arī ņemot vērā Administratīvā procesa likuma 21. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto, *administratīvi procesuālā rīcībspēja ir pilngadīgai fiziskai personai tiktāl, ciktāl tās rīcībspēju nav ierobežojusi tiesa.*

Bērnu tiesību konvencijas 12. pants nosaka, ka dalībvalstis nodrošina, lai ikvienam bērnam, kas ir spējīgs formulēt viedokli, būtu tiesības brīvi to paust visos jautājumos, kas viņu skar, turklāt bērna viedoklim jāpievērš pienācīga uzmanība atbilstoši bērna vecuma un brieduma pakāpei. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 17. pantu bērnam ir tiesības pašam vai ar savu likumīgo pārstāvju starpniecību piedalīties bērna tiesību aizsardzības programmu izstrādāšanā un īstenošanā.

22. Par “Līdzdalības budžets” - Kritiski vērtējamās bērna tiesības piedalīties līdzdalības budžetā. Saskaņā ar Bērnu tiesību konvencijas 1. pantu, par bērnu tiek uzskatīts ikviens cilvēks, kas nav sasniedzis 18 gadu vecumu, ja vien saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem pilngadība neiestājas agrāk. Tāpat arī atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 3. panta pirmajai daļai, bērns ir persona, kas nav sasniegusi 18 gadu vecumu, izņemot tās personas, kuras saskaņā ar likumu izsludinātas par pilngadīgām vai stājušās laulībā pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas. Bērnu tiesību konvencijas preambulā ir uzsvērts “[..] bērni ir fiziski un garīgi vēl nenobriedušas būtnes [..]”. Līdz ar to, ir apšaubāma bērnu iesaiste pašvaldības kompetencē esošajos jautājumos.

Civillikuma 177. panta pirmā daļa noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai (219. p.) bērns ir vecāku aizgādībā, un šā likuma 261. panta pirmā daļa paredz, ka, izņemot gadījumus, kas paredzēti 221. un 260. pantā nepilngadīgajam nav rīcības spējas, tādēļ viņu visos tiesiskos darījumos pārstāv aizbildnis. Tādējādi, vairāki normatīvie akti noteic nepilngadīgu personu, t. i., bērnu īpašu pārstāvību.

Tāpat arī ņemot vērā Administratīvā procesa likuma 21. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto, *administratīvi procesuālā rīcībspēja ir pilngadīgai fiziskai personai tiktāl, ciktāl tās rīcībspēju nav ierobežojusi tiesa.*

Bērnu tiesību konvencijas 12. pants nosaka, ka dalībvalstis nodrošina, lai ikvienam bērnam, kas ir spējīgs formulēt viedokli, būtu tiesības brīvi to paust visos jautājumos, kas viņu skar, turklāt bērna viedoklim jāpievērš pienācīga uzmanība atbilstoši bērna vecuma un brieduma pakāpei. Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 17. pantu bērnam ir tiesības pašam vai ar savu likumīgo pārstāvju starpniecību piedalīties bērna tiesību aizsardzības programmu izstrādāšanā un īstenošanā.

Nemot vērā augstāk minēto, ir apšaubāma 16 gadus vecu personu, t. i., bērnu, zināšanu līmenis par pašvaldību budžetu un spējas pieņemt saprātīgu lēmumu par pašvaldības noteiktu budžeta apjomu.

Eiropas vietējo pašvaldību hartas 9. panta pirmā daļa paredz, ka vietējām varām valsts ekonomiskās politikas ietvaros ir tiesības un pietiekamiem pašu finanšu resursiem, ar kuriem tās drīkst brīvi rīkoties savu pilnvaru robežās. Likuma “Par pašvaldību budžetiem” 7. pants nosaka, ka pašvaldības savus budžetus izstrādā, apstiprina un izpilda patstāvīgi, ievērojot “[Likumu par budžetu un finanšu vadību](#)” un likumu “[Par pašvaldībām](#)”, kā arī citus likumus un Ministru kabineta noteikumus. Valsts pārvaldes institūcijas nedrīkst iejaukties pašvaldību budžetu izstrādāšanā, kas ir vietējās sabiedrības ievēlēto politiku (vēlēšanās vairākuma atbalstītās politikas) realizācijas instruments.

Tātad pirmkārt būtu vērtējama šāda piedāvātā līdzdalības budžeta mehānisma ieviešana, otrkārt, pievēršot īpašu uzmanību līdzdalībā iesaistāmajām personām, ņemot vērā pašvaldību budžeta specifiku.

Vēršam uzmanību uz to, ka 2. rindkopā ir norādīts, ka plānots, ka pašvaldības domei būs tiesības ieviest līdzdalības budžetu, bet tālāk 3. rindkopā ir rakstīts, ka plānošanas reģioni nodrošinās līdzdalības budžeta ieviešanas uzraudzību. No 3. rindkopā rakstītā secināms, ka līdzdalības budžeta ieviešana pašvaldības būs kā pienākums. Lūdzam salāgot 2. un 3. rindkopu, nodrošinot, ka līdzdalības budžeta ieviešana un tā apmērs ir brīvprātīgs pašvaldības lēmums.

23. Par “Varas dalīšana un interešu konflikta regulējums” - Interešu konflikta jautājumus pietiekami detalizēti regulē likums “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”, līdz ar to jaunā Pašvaldību likuma izstrādē nav saprotams konteksts norādītajiem apgalvojumiem par interešu konfliktu. Gadījumā, ja VARAM ir konkrēti priekšlikumi attiecībā uz pašvaldības deputātu amatu savienošanas ierobežojumu papildināšanu, tad tie būtu izskatāmi speciālā likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” grozījumu ietvaros.

24. Par “Pašvaldību saistošo noteikumu pieejamība” – atbalstāms risinājums pie nosacījuma, ja pašvaldību saistošie noteikumi tiek publicēti oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” bez maksas.

25. Par “Pašvaldības amatpersonu kompetences izvērtēšana” - Attiecībā uz priekšlikumu tiesiskajā regulējumā paredzēt prasības izpilddirektora un tā vietnieka amata pretendentiem, lūdzam vienlaikus minēt,

kas notiks ar amatā esošajām amatpersonām, kuras neatbildīs izstrādātajiem kritērijiem. Turklāt kritērijiem nevajadzētu pieiet formāli.

Kritiski vērtējams priekšlikums par izpilddirektora pilnvaru termiņa noteikšanu, jo tas nonāk pretrunā ar ziņojuma 5.sadalā pausto varas dalīšanas principu, kura ietveros paredzēts pēc iespējas izskaust lēmējvaras saplūšanu ar izpildvaru. Tā kā izpilddirektors īsteno izpildvaras funkcijas, ierobežojot viņa pilnvaru termiņu, tas būtu pakļauts politiskās izvēlēšanās riskam līdz ar politiskās vadības maiņu. Ņemot vērā minēto uzskatām, ka darba tiesisko attiecību izbeigšana ar izpilddirektoru būtu vērtējama vienīgi darba tiesisko attiecību ietvaros, ņemot vērā Darba likumā noteikto regulējumu. Turklāt jāņem vērā, ka darba līgums uz noteiktu laiku slēdzams vienīgi Darba likumā noteiktajos gadījumos.

Papildus vēršam uzmanību arī uz risku zaudēt un piesaistīt augsta līmeņa kompetentus vadītājus, jo tie var nebūt ieinteresēti pieteikties uz izpilddirektora amatu, ja tā pilnvaru laiks ir ierobežots. It īpaši tas ir aktuāli pašvaldību darbā, kad izpilddirektora atbildība ietver teju visas nozares, sākot ar uzņēmējdarbības veicināšanu, izglītību, veselību, drošību, sociālajiem jautājumiem, savukārt, atstājot amatu, izpilddirektoram saskaņā ar likumu “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” ir virkne ierobežojumu ieņemt citus amatus.

26. Par “Plašāka pašvaldību sadarbība” – nav īsti skaidrs vai šajā jautājumā tiek runāts par visu pašvaldību sadarbību vai tikai Rīgas un Pierīgas pašvaldību sadarbību. Uzskatām, ka pašvaldību sadarbība ir veicināma un atbalstām, tomēr vai šis jautājums vairs ir aktuāls saistībā ar administratīvi teritoriālo reformas īstenošanu, jo tiek veidotas taču tādas administratīvās teritorijas, kuras spēs nodrošināt visu pašvaldības funkciju un uzdevumu izpildi, kā arī pakalpojumu sniegšanu bez sadarbības. Ja sadarbība paliek, tad likumā būtu ietverami sadarbības vispārējie nosacījumi un atstāja kā pašvaldību izvēle.

27. Par “Atsevišķs regulējums Rīgai” – nav strīda, ka Rīgas pilsētas pašvaldībai kā galvaspilsētai ir plašākas funkcijas, tomēr attiecībā uz Galvaspilsētas funkciju veikšanas koordinācijas padomes veidošanā būtu ievērojams paritātes princips. Turklāt no ziņojuma nav skaidrs, kādēļ Veselības ministrija vai Izglītības un zinātnes ministrija nav ietverta minētajā padomē? Lūdzam skaidrot plašāk minētās padomes funkcijas un uzdevumus un kādi ir kritēriji noteiktu Ministru kabineta locekļu deleģēšanai minētajā padomē.

28. Par “Pašvaldību administrācijas izdevumu noteikšana” - Lūdzam papildināt Informatīvo ziņojumu ar situācijas analīzi, lai izdarītu argumentētus un pamatotus secinājumus, tai skaitā par pašvaldību administrācijas izdevumu noteikšanu.

29. Par “Pašvaldību pirkuma tiesību institūtu” – ideja par atteikšanos no pirkuma tiesībām no pašvaldību puses netiek vērtēta

viennozīmīgi. Ziņojumā Tiesu administrācijas sniegtā informācija par gadījumiem, kad pašvaldības informējušas zemesgrāmatu nodaļu par pieņemto lēmumu par pirkuma tiesību izmantošanu, norādot uz tendenci samazināties. Minētais izmantoto pirkuma tiesību skaita samazinājums, kā iemesls pirkuma institūta slēgšanai, ir aplams pašos pamatos, jo tas nav izmantojams kā secinājums. Pašvaldība norāda, ka tas nav tiešs rādītājs pirkuma tiesību institūta nozīmes samazinājumam, bet gan kā pieļaujama varbūtība, ka pieaug darījumi, kuri ir simulatīvi, noslēgti ar mērķi “apiet” pirkuma tiesības (piem., īpašumu atsavina domājamās daļās). Papildus, pirkuma tiesību izmantošana ir viens no instrumentiem, lai apgrūtinātu īpašumu netraucētu iztirgošanu “pelēkajā zonā”, jo, darījumā norādot neadekvāti zemu cenu (piemēram, ar mērķi izvairīties vai arī maksāt pēc iespējas mazāku iedzīvotāja ienākuma nodokli no kapitāla pieauguma), pašvaldībai šobrīd ir iespēja reaģēt. Kā arī pašvaldībai ir iespējas iejaukties darījumos ar gados veciem cilvēkiem, ja privātais darījuma dokuments rada šaubas, vai cilvēks netiek apkrāpts, izmānot no viņa īpašumu par neadekvāti zemu cenu. Pirms atteikties no pirkuma institūta, būtu jāveic izpēte, kāds pienesums ir valsts budžetam no samaksātā iedzīvotāju ienākuma nodokļa no kapitāla pieauguma nekustamo īpašumu atsavināšanas gadījumos un kādu ietekmi uz budžetu var atstāt atteikšanās no pirkuma institūta.

Nemot vērā patreizējo normatīvo aktu regulējumu izpirkuma tiesībām, LPS apšaubā iespēju atteikties no pirkuma institūta, piešķirot pašvaldībām, piemēram, izpirkuma tiesību. Ja pirkuma institūts paredz atsavināšanas gadījumos piedāvāt izmantot pirkuma tiesību (vai atteikties no tās), iesniedzot pirkuma tiesīgajam atsavināšanas darījuma dokumenta norakstu, tad atsakoties no pirkuma institūta nav saprotams un neregulēts process, kā pašvaldībai izsekot visiem atsavināšanas gadījumiem novada teritorijā, lai izvērtētu pašvaldības funkcijām nepieciešamos īpašumus. Jāņem vērā, ka izpirkuma tiesībai ir noilgums (viens gads, skaitot no tās dienas, kad nekustamais īpašums ierakstīts zemes grāmatās uz ieguvēja vārdu) un ka izpirkuma tiesība nav pielaižama visos atsavināšanas gadījumos, bet tikai tajos, kad izpircējam iespējams pilnīgi atlīdzināt ieguvējam visu to, ko tas samaksājis vai kas tam vēl jāsamaksā par iegūto mantu (Civillikuma 1383.pants). Vēl viens būtisks apstāklis - izpirkuma tiesības realizējamās tikai ar tiesas ceļā, ceļot izpirkuma prasību.

Salīdzinājumam:

- pirkuma institūts nodrošina pašvaldības iespējas iegūt atsavināmo īpašumu ātri (dome ne vēlāk kā 20 dienu laikā pēc pirkuma līguma vai tā kopijas saņemšanas pieņem lēmumu par pirkuma tiesību izmantošanu - Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumi Nr.919 “Noteikumi par vietējo pašvaldību pirkuma tiesību izmantošanas kārtību un termiņiem”), administratīvie izdevumi – mazi, finansiālie izdevumi – darījuma summa un izdevumi, kas saistīti ar nekustamā īpašuma iereģistrēšanu zemesgrāmatā uz

pircēja vārda;

- izpirkuma tiesības gadījumā – tiek tērēti administratīvie resursi, lai izsekotu visiem darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem pašvaldības administratīvajā teritorijā, konstatējot izpirkuma tiesības gadījumu, jātērē administratīvie un finanšu resursi (tiesāšanās izdevumi un valsts nodeva - Civilprocesa likuma 33., 34.pants, ierašanās uz tiesas sēdēm) prasības pieteikuma sagatavošanai un iesniegšanai tiesā, ierašanās un piedalīšanās tiesas sēdēs, tiesvedības process var ilgt gadiem.

30. Par “Citu institūciju viedokli par pašvaldību darbību un funkcijām” - Kategoriski iebilstam pret ministriju rosināto funkciju uzlikšanu pašvaldībai, jo nav pieļaujama tendence uzlikt par pienākumu pašvaldībām īstenot tādas funkcijas, ar kurām netiek galā valsts tiešā pārvalde.

31. Par “Kopsavilkums” - Vēršam uzmanību, ka visi ziņojuma Kopsavilkumā uzskaitītie secinājumi ir ļoti vispārīgi, saturiski neskaidri un izdarīti bez esošās situācijas analīzes, kas pamatota ar konkrētiem faktiem (vismaz ziņojumā nav atspoguļots).

32. Vispārīgi:

32.1. Lūdzam papildināt ziņojumu ar to, ka izstrādājamā Pašvaldību likumā ir iekļaujams regulējums par pašvaldību administratīvajām komisijām. Šobrīd likumā “Par pašvaldībām” noteikts, ka pašvaldība var izveidot komisijas, tomēr likumā detalizētāk netiek paredzēts konkrēti administratīvo komisiju izveidošanas princips un to darbības regulējums. Ņemot vērā, ka arī Administratīvās atbildības likumā, kas stāsies spēkā 2020.gada 1.jūlijā, arī netiek skaidri regulēts jautājums par pašvaldību administratīvo komisiju izveidošanu un darbību, nav izslēgta dažāda normatīvo aktu interpretācijas iespēja, kas būtu novēršama papildinot jauno likumu ar regulējumu par pašvaldību administratīvajām komisijām;

32.2. Ņemot vērā neviennozīmīgi interpretējamus notikumus saistībā ar Rīgas domes priekšsēdētāja un Rīgas domes atlaišanu, izstrādājot likumprojektu, lūdzam pārskatīt esošo regulējumu par domes priekšsēdētāja atstādināšanu un domes atlaišanu, samazinot VARAM ministra rīcības brīvību – precīzāk atrunājot gadījumus un apstākļus, kādos šīs tiesības var tikt īstenotas. Uz minēto kā būtisku trūkumu Latvijā spēkā esošajos tiesību aktos, citastarpā, ir norādīts arī Uzraudzības komitejas ziņojumā, kur minēts, ka esošais mehānisms likumā par domes un domes priekšsēdētāja atlaišanu neatbilst minimālajām prasībām attiecībā uz juridisko noteiktību un nenodrošina pietiekamu aizsardzību, lai izvairītos no administratīvās varas patvaļīgas izmantošanas. Šādas garantijas un kritēriji vēl jo vairāk ir nepieciešami, jo attiecīgā ministra rīcības brīvība tiešā veidā var tikt vērsta pret vietējās demokrātijas pamatu un var tikt īstenota bez jebkādas

kriminālizmeklēšanas vai tiesvedības (sk. Uzraudzības komitejas ziņojuma 94.p.);

32.3. Informatīvajā ziņojumā kā viens no pamatojumiem izdarīt izmaiņas pašvaldību tiesiskajā regulējumā ir minēta saistība ar administratīvi teritoriālo reformu. Atbilstoši Saeimā izskatīšanā esošā likumprojekta “Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likums” (462/Lp13) Pārejas noteikumiem - ar 2021. gada pašvaldību vēlēšanās jaunievēlētās pašvaldības domes pirmo sēdi izbeigsies visu bijušo pašvaldību domju pilnvaras, bet līdz tam apvienojamām pašvaldībām būs jau jāveic virkne kopīgu darbību (piemēram, jāizstrādā jaunveidojamās novada pašvaldības administratīvās struktūras projekts u.t.t). Ievērojot minēto un tiesiskās noteiktības labad, mūsu ieskatā, pašvaldībām jau uz šo brīdi, ir jābūt skaidrai ceļa kartei attiecībā uz plānotajām pašvaldību regulējuma izmaiņām. No informatīvā ziņojuma vispārīgā izklāsta nav izdarāmi skaidri secinājumi par konkrētām izmaiņām, kas skars pašvaldības. Viena laiku vēršam uzmanību, ka ne šis informatīvais ziņojums, ne kāds cits no normatīvo aktu projektiem administratīvi teritoriālās reformas ietvaros, šobrīd pašvaldībām nesniedz skaidras atbildes, uz kāda pamata un kādā veidā tiks nodrošināta pašvaldību administrācijas darbība pēc 2021.gada pašvaldību vēlēšanām, kādā veidā tiks nodrošināta pašvaldības autonomo funkciju izpilde salīdzināmā kvalitātē un pieejamībā visās apvienošanā iesaistītajās pašvaldībās, kurā katrā ir sava kārtība, tostarp, uz kāda pamata tiks izstrādāti jaunveidojamā novada darbību regulējošie normatīvie akti (nolikums, lēmumu projekti u.c.), jo katrai pašvaldībai tie ir atšķirīgi, atšķirīga ir arī domes lēmuma projektu virzīšana izskatīšanai domes sēdē utt..

33. Ziņojumu pavadošā Ministru kabineta sēdes protokollēmuma projekta 2. punktu lūdzam izteikt šādā redakcijā:

“2.Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai kopā ar Latvijas Pašvaldību savienību izstrādāt un līdz 2020.gada 31.maijam iesniegt izskatīšanai Ministru kabinetā jauno Pašvaldības likuma projektu.”

Priekšsēdis

(paraksts*)

Gints Kaminskis

Kristīne Kinča 26818781
kristine.kinca@lps.lv

*Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.